

INFORMACJE

Zarządu Głównego PTTK

N. 7.

WARSZAWA, sierpień-wrzesień 1982r

DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO

PLENARNE POSIEDZENIE ZARZĄDU GŁÓWNEGO PTTK

W maju 1982 roku, podczas posiedzenia w Starych Jabłonkach Zarząd Główny PTTK dokonał analizy stanu turystyki wodnej w naszym kraju, ocenił perspektywy rozwoju. Podjęta wówczas uchwała - uznając turystykę wodną za szczególnie ważną dziedzinę działalności Towarzystwa, która winna służyć bezpośredniemu kontaktowi człowieka z przyrodą, doznaniom krajoznawczym, podnoszeniu sprawności fizycznej - określiła podstawowe uwarunkowania i kierunki dalszej działalności Towarzystwa.

Po pięciu latach, w dniach 12 i 13 września b.r. Zarząd Główny ponownie poświęcił swe posiedzenie sprawom turystyki wodnej.

Referat wprowadzający wygłosił Prezes Zarządu Głównego PTTK kol. Andrzej GORDON. Oto zasadnicze tezy tego wystąpienia.

Od poprzedniego wodniackiego Plenum w Starych Jabłonkach minęło pięć lat. Przyjęto wówczas po raz pierwszy w PTTK tak kompleksową uchwałę, a następnie rozpoczęto jej wykonywanie. Dziś można stwierdzić, że jako kierunkowa - uchwała nie straciła na swojej wadze i aktualności, dobrze sytuuje turystykę wodną w życiu społeczeństwa i samego PTTK, trafnie określa kierunki działania. Nie udało się jednak - niestety - uzyskać z zewnątrz lepszych warunków do rozwoju turystyki wodnej. Do istniejących już wcześniej barier sprzętowych i komunikacyjnych dołączyły bariery podatkowe.

W ramach PTTK przełamano - widoczny wcześniej - regres, stworzono przesłanki do rozwoju turystyki wodnej. Przyjęty w Starych Jabłonkach program uzyskał społecznych realizatorów. Dzięki nim zostały uruchomione nowe szlaki kajakowe, powstała nowa baza, PTTK wzbogaciło się o nowe jachty. Jednocześnie nastąpiło większe zespolenie ogniw Towarzystwa w realizacji wodnego programu PTTK. PTTK podjęło jednocześnie - w szerszym niż dotychczas zakresie - sprawę morskiego wychowania.

W Polskim Towarzystwie Turystyczno-Krajoznawczym wypracowano szeroki program turystyki wodnej, stworzono materialne przesłanki do jego urzeczywistnienia i - co najistotniejsze - skupiono do tego celu społeczną kadrę.

Przed Towarzystwem stoją jednak zasadnicze problemy, których rozwiązanie warunkuje dalszy rozwój turystyki wodnej. Są to między innymi: sprawa czystości wód warunkująca uprawianie turystyki wodnej, likwidacja istotnych barier hamujących rozwój turystyki wodnej - możliwości biwakowania, spraw transportu sprzętu wodnego, podatków i opłat oraz produkcji sprzętu i ekwipunku turystycznego, kontynuacja zagospodarowania istniejących szlaków kajakowych i organizacja nowych. PTTK musi popularyzować dobre wzorce i formy na szlaku, między innymi poprzez Młodzieżową Szkołę Turystyki, dobrze przygotowującą młodą kadrę. Ważnym zadaniem - szczególnie przed Kongresem Krajoznawstwa - jest popularyzacja problemów krajoznawczych, które wbrew obiegowym pojęciom, nie kończą się na łądzie. Istnieją bowiem strefy krajoznawstwa, które mogą i powinny być podjęte przez turystów - wodniaków.

Najistotniejszą jednak sprawą jest uczynienie problematyki turystyki wodnej, problematyki plenarnego posiedzenia Zarządu Głównego PTTK, przedmiotem troski i pomocy władz państwowych oraz konkretnych działań ogniw naszego Towarzystwa.

Podstawowe problemy, z którymi borykają się turyści uprawiający dyscyplinę turystyki wodnej przedstawili przedstawiciele komisji Zarządu Głównego PTTK kol.kol.: Mieczysław KIEŁB - Przewodniczący Komisji Turystyki Kajakowej, Bogumił TRZEBLA - Przewodniczący Komisji Turystyki Żeglarskiej i Andrzej NIEMIATOWSKI - Wiceprzewodniczący Komisji Działalności Podwodnej.

W dyskusji podnoszono szereg szczegółowych problemów związanych z uwarunkowaniami uprawiania turystyki wodnej. Szczególne miejsce znalazły sprawy zasygnalizowane już w referacie wstępnym: czystość wód, uwarunkowania prawne, komunikacyjne i sprzętowe - w tym problemy sprzętu wodnego niezbędnego do uprawiania turystyki wodnej.

Poruszano też problematykę popularyzacji turystyki wodnej wśród młodzieży, szczególnie interesującą propozycją wydaje się projekt stworzenia w ramach Młodzieżowej Szkoły Turystyki centralnego szkoleniowego szlaku kajakowego przeznaczanego dla młodzieży szkolnej.

W podjętej uchwale Zarząd Główny PTTK jednoznacznie uznał, że przyjęte w 1982 roku kierunki działań Towarzystwa oraz podstawowe zadania dla jednostek organizacyjnych PTTK są dalej obowiązujące. Jednocześnie zawarto w uchwale najistotniej-

W BIEŻĄCYM NUMERZE M. IN.:

NOWE ZEZWOLENIE NA PROWADZENIE DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ	str. 3
ZARZĄDZENIE W SERWISIE ATESTOWANIA WYROBÓW WYTWARZANYCH PRZEZ PTTK	str. 8
REGULAMIN MŁODZIEŻOWEGO ORGANIZATORA TURYSTYKI PTTK	str. 9
REGULAMIN SPOŁECZNEGO OPIEKUNA ZABYTKÓW PTTK	str. 10

sze problemy związane z dalszym rozwojem turystyki wodnej.

W okresie ostatnich pięciu lat na większości szlaków wodnych nastąpiła dalsza degradacja wód, wynikiem tego są częściowe lub całkowite zakazy ich użytkowania. Uznając czystość wód za pierwszorzędną, determinującą turystykę wodną warunek, Zarząd Główny PTTK apeluje do wszystkich członków, ogniw i jednostek Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego o nasilenie działań zapobiegających dalszej degradacji polskich wód.

Zarząd Główny stwierdzając, że nadal nieuregulowane pozostają problemy korzystania z terenów nadwodnych w lasach państwowych oraz przewozu kajaków, zobowiązał Prezydium ZG PTTK do ponownienia starań w tych sprawach na właściwych szczeblach władz państwowych.

Wiele miejsca w uchwale poświęcono problemom zagospodarowania turystycznego szlaków wodnych. Podkreślając otwartość PTTK-owskiej bazy dostępnej dla wszystkich turystów, stwierdzono konieczność korzystania przez Towarzystwo m.in. z lokalnych funduszy rozwoju turystyki. Ważnym wkładem PTTK w rozwój infrastruktury turystycznej jest twórczość nowych szlaków kajakowych. Zadanie to winno być kontynuowane przez wszystkie jednostki Towarzystwa będące w stanie zagwarantować prawidłowe funkcjonowanie szlaku.

Za priorytetowe uznano wszystkie inicjatywy umożliwiające uprawianie wodnych dyscyplin turystycznych przez młodzież.

W uchwale poruszono również zagadnienie działalności krajoznawczej wiążącej się z uprawianiem wszystkich dyscyplin turystyki wodnej i realizację programu morskiej edukacji społeczeństwa.

Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze jako reprezentant tysięcy turystów zwróciło się do władz państwowych w sprawach objętych treścią uchwały. Szczególne miejsce w tych wystąpieniach winny zająć: stan czystości wód i powszechna do nich dostępność, regulacje prawne rzutujące na uprawianie turystyki wodnej, przepisy podatkowe oraz problemy dotyczące sprzętu wodnego i ratunkowego.

Pełny tekst uchwały Zarządu Głównego PTTK w sprawie turystyki wodnej opublikujemy w kolejnym numerze "Informacji ZG PTTK".

Zarząd Główny PTTK zatwierdził sprawozdanie z działalności za 1986 rok oraz sprawozdanie finansowe za 1986 r. Dokonał również zmian w składach społecznych komisji. Zmiany te publikujemy w dalszej części działu.

W uznaniu wybitnych zasług w rozwoju PTTK-owskiej turystyki wodnej Zarząd Główny PTTK podczas swego plenarnego posiedzenia wyróżnił następujące jednostki organizacyjne Towarzystwa:

- Zarząd Oddziału Miejskiego PTTK w Szczecinie
- Zarząd Oddziału PTTK w Suwałkach
- Zarząd Oddziału Mazurskiego PTTK w Elku
- Okręgowy Zespół Gospodarki Turystycznej PTTK w Sopocie
- Zarząd Turystycznego Klubu Żeglarskiego PTTK "Gwarek" w Zabrze
- Klub Płetwonurków "Koral" przy Oddziale PTTK w Gdyni
- Klub Płetwonurków PTTK "Koral" w Olsztynie
- Wydawnictwo PTTK "Kraj"
- Zarząd Oddziału Zakładowego PTTK przy Fabryce Urządzeń Mechanicznych w Warce
- Zarząd Klubu Morskiego PTTK "Bryza" przy Oddziale PTTK Warszawa Śródmieście
- Zarząd Oddziału Zakładowego PTTK przy Stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni
- Zarząd Oddziału Morskiego PTTK w Gdyni
- Zarząd Oddziału Marynarki Wojennej PTTK w Gdyni
- Klub Turystów Wodnych PTTK w Chełmie

Zarząd Główny PTTK dokonał zmian w składach swoich komisji społecznych.

Kapituła Odznaczeń ZG PTTK

W związku ze śmiercią kol. Augusta Czarnynogi na jego miejsce wprowadzono kol. Janinę KORMAN z Warszawy.

Komisja Narciarska ZG PTTK

Skreślono ze składu Komisji kol. Elżbietę Lejową wprowadzając na jej miejsce kol. Lucynę LISZKĘ z Krakowa.

Komisja Historii i Tradycji ZG PTTK

Ze składu Komisji skreślono w związku ze śmiercią kol. kol. Romana Peretiakowicza, Czesława Biskorskiego i Edwarda Wojtuszkiewicza, przyjęto rezygnację kol. Bernarda Konarskiego, skreślono kol. Henryka Pytlika.

Do składu Komisji wprowadzono kol. kol. Edwiha KOZŁOWSKIEGO z Gdańska i Zdzisława MIGURSKIEGO z Warszawy.

Z PRAC PREZYDIUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PTTK

Podczas posiedzenia Prezydium ZG PTTK odbytego w dniu 28 sierpnia b.r. zapoznano się z działalnością Wydawnictwa PTTK "Kraj". Podstawowe problemy ekonomiczne i organizacyjne Wydawnictwa zaprezentował kol. Janusz ŻMUDZIŃSKI, dyrektor - redaktor naczelny Wydawnictwa.

Działalność Wydawnictwa można podzielić na dwa okresy - do końca 1981 roku, kiedy to było znane jako Zakład Wydawniczo-Propagandowy PTTK, i - trwający do dziś - gdy Wydawnictwo funkcjonuje jako samodzielne przedsiębiorstwo PTTK, pracujące w oparciu o zezwolenie Ministra Kultury i Sztuki, w warunkach wprowadzonej w kraju i w Towarzystwie reformy gospodarczej.

Drugie sześciolatek działalności Wydawnictwa charakteryzuje znaczna dynamika zarówno działań programowych jak też ekonomicznych. Od 1982 roku wartość sprzedaży wzrosła pięciokrotnie osiągając niemal 180 mln. zł, zysk wzrósł jeszcze bardziej, przekraczając w 1986 roku poziom 44 mln. zł. Na tle drugiego etapu działalności rok 1986 charakteryzuje się zahamowaniem dynamiki rozwoju Wydawnictwa. Wiązało się to głównie z pogłębiającymi się trudnościami poligraficznymi. Zdaniem Wydawnictwa nadszedł moment, gdy należy przystąpić do kolejnego etapu rozwoju. Mimo bowiem nasycenia się rynku księgarskiego, potrzeby w zakresie publikacji przeznaczonych dla turystów i krajoznawców nie są jeszcze w pełni zaspokojone i odnawiają się.

Prezydium ZG PTTK wysoko oceniło programowe osiągnięcia Wydawnictwa PTTK "Kraj" stwierdzając, że dobrze służy ono realizacji linii programowej Towarzystwa. Wydawnictwo współpracuje z grupą dobrych autorów, osiągnęło wysoki poziom edytorski prezentowanych wydawnictw - co jest niewątpliwie zasługą zespołu pracowników wydawnictwa. Jednocześnie zaaprobowano proponowane przez Wydawnictwo kierunki jego dalszego rozwoju.

Kol. Tadeusz STEFAŃSKI - przewodniczący Komisji Przewodników Turystycznych ZG PTTK przedstawił propozycje dokumentów normujących zasady, formy i programy szkolenia przewodników, wskazując nowe elementy zawarte w programach szkoleń oraz uzasadniając konieczność dokonania zmian. Po dyskusji Prezydium ZG PTTK podjęło uchwałę zatwierdzającą zasady i programy szkolenia przewodników turystycznych PTTK. Tekst tej uchwały opublikujemy w kolejnym numerze "Informacji ZG PTTK".

Prezydium ZG PTTK zatwierdziło kolejne regulaminy kadry programowej Towarzystwa: instruktora ochrony przyrody, instruktora krajoznawstwa, przewodnika imprez na orientację, młodzieżowego przewodnika imprez na orientację i przewodnika turystyki żeglarskiej. Regulaminy te opublikujemy w kolejnych numerach "Informacji ZG PTTK".

SPRAWY ORGANIZACYJNE

Zarząd Główny PTTK z przyjemnością informuje, że po wielu staraniach, Minister Handlu Wewnętrznego i Usług decyzją UPR.V-017/129/87 z dnia 30 czerwca b.r. udzielił rozszerzonego zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej Polskiemu Towarzystwu Turystyczno-Krajoznawczemu.

Znowelizowany tekst zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej według klasyfikacji gospodarki narodowej zamieszczamy poniżej:

Jednocześnie informujemy, że zostało uchylone dotychczasowe zezwolenie Ministra Finansów BS/5/404/5/80/31/81.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług, zgodnie z wnioskiem ZG PTTK rozszerzył zezwolenie:

1. w części ogólnej o następujące branże:

- świadczenie usług w zakresie obsługi i reklamy oraz radiofonizacji imprez sportowo-turystycznych,
- rzeczoznawstwo, sporządzanie raportów i analiz techniczno-organizacyjnych związanych z wdrażaniem rozwiązań służących rozwojowi turystyki, krajoznawstwa, ochrony przyrody i zabytków kultury i t.p.
- usługi fotograficzne,
- wykonywanie usług w zakresie planowania, urządzania, konserwacji terenów zielonych, ochrony środowiska naturalnego i terenów o walorach turystyczno-krajoznawczych,
- wytyczanie, znakowanie i konserwacja szlaków turystycznych,
- usługi remontowe związane z obsługą taboru samochodowego,
- produkcja i usługi w zakresie urządzeń oraz maszyn przemysłu spożywczego i gastronomicznego dla potrzeb ruchu turystycznego,
- usługi związane z urządzeniami dla handlu oraz obsługi ruchu turystycznego,
- usługi związane z produkcją, naprawami i konserwacją do automatycznej regulacji i sterowania,
- produkcja wyrobów elektrotechnicznych oraz usługi związane ze sprzętem sygnalizacyjnym dla potrzeb turystów i bazy turystyczno-wypoczynkowej.

Niezależnie od powyższego, w przeciwieństwie do treści zezwolenia uprzednio obowiązującego, w aktualnym zezwoleniu zrezygnowano z ograniczeń podmiotowych i przedmiotowych tych działalności.

W związku z powyższym jednostki Towarzystwa uprawnione są do współpracy ze wszystkimi sektorami gospodarki narodowej w pełnym zakresie zawartym w wykazie branż wyszczególnionych w zezwoleniu.

2. w części dotyczącej Okręgowych Zespołów Gospodarki Turystycznej o następujące branże:

- organizowanie usług związanych z aktywnym wypoczynkiem,
- usługi związane z organizacją obozów turystyczno-krajoznawczych dla dzieci i młodzieży,
- produkcja i usługi w zakresie urządzeń oraz maszyn przemysłu spożywczego i gastronomicznego dla potrzeb obsługi ruchu turystycznego,
- usługi związane z urządzeniami dla handlu oraz obsługi ruchu turystycznego.

Warto zwrócić uwagę, że tym samym nadano OZGT-om prawo do podjęcia produkcji i usług nie tylko wyłącznie o charakterze obsługi ruchu turystycznego, ale także w zakresie wytwarzania i remontów maszyn i urządzeń gastronomicznych, handlowych dla przemysłu spożywczego i dla potrzeb ruchu turystycznego. Ten potencjalnie ciekawy rodzaj działalności może zaoferować w Towarzystwie daleko idącymi zmianami nie tylko pod względem programowym /jakość usług/ ale również zapewnić środki na rozwój bazy turystycznej i przeciwdziałanie jej dekapitalizacji.

- handel rynkowy detaliczny oraz handel rynkowy hurtowy towarami i wydawnictwami, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb turystów, w tym w formie kupno-sprzedaż i komisju,
- handel wewnętrzny zaopatrzeniowy dla potrzeb obsługi turystów,
- prowadzenie działalności gastronomicznej oraz sprzedaży posiłków i towarów,
- prowadzenie działalności transportowej w zakresie przewozu osób i ładunków taborem samochodowym w zakresie niezbędnym do obsługi ruchu turystycznego i obiektów turystycznych,
- usługi remontowe związane z obsługą taboru samochodowego,
- prowadzenie działalności remontowo-budowlanej oraz usług wykończeniowych i instalacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem obiektów sportowo-turystycznych i wypoczynkowych,
- prowadzenie działalności w zakresie budownictwa produkcyjno-usługowego w obiektach użytkowych, ze szczególnym uwzględnieniem obiektów turystyczno-wypoczynkowych,
- usługi i produkcja wyrobów metalowych powszechnego użytku, ze szczególnym uwzględnieniem sprzętu sportowego i turystycznego oraz produkcji pamiątek, emblematów i odznak dla turystów,
- usługi związane z produkcją, naprawami i konserwacją do automatycznej regulacji i sterowania,
- produkcja wyrobów elektrotechnicznych oraz usługi związane ze sprzętem sygnalizacyjnym dla potrzeb turystów i bazy turystyczno-wypoczynkowej,
- produkcja wyrobów i sprzętu sportowo-turystycznego z tworzyw sztucznych i gumy,
- produkcja z drewna sprzętu sportowo-turystycznego, narzędzi i pamiątkowej galanterii drewnianej oraz wszelkie usługi związane ze sprzętem sportowo-turystycznym jak: kajaki, żagłówki, motorówki, bojery i t.p. oraz gier sportowych.

3. w części dotyczącej Zakładów Produkcyjnych PTTK "Foto-Pam" o następujące branże:

- produkcja wyrobów elektrotechnicznych oraz usługi związane ze sprzętem sygnalizacyjnym dla potrzeb turystów i bazy turystyczno-wypoczynkowej,
- świadczenie usług fotograficznych,
- przemysł muzyczny i fonograficzny.

Qanacza to, że staje się możliwe, by Zakłady Produkcyjne "Foto-Pam" rozpoczęły produkcję dla potrzeb turystyki różnorodnych wyrobów elektrotechnicznych. W obecnych warunkach jest to wysoko rentowna, a jednocześnie ciesząca się ogromnym popytem działalność produkcyjna.

4. w części dotyczącej Oddziałów o nowe branże:

- usługi praniczne związane z eksploatacją obiektów turystycznych,
- świadczenie usług porządkowych, sprzątanie pomieszczeń, czyszczenie sprzętu sportowo-turystycznego i t.p.
- świadczenie usług w zakresie obsługi i reklamy oraz radiofonizacji imprez sportowo-turystycznych,
- rzeczoznawstwo, sporządzanie raportów i analiz techniczno-organizacyjnych związanych z wdrażaniem rozwiązań służących rozwojowi turystyki, krajoznawstwa, ochrony przyrody i zabytków kultury i t.p.
- usługi fotograficzne,
- wykonywanie usług w zakresie planowania, konserwacji terenów zielonych, ochrony środowiska naturalnego i terenów o walorach turystyczno-krajoznawczych,
- wytyczanie, znakowanie i konserwacja szlaków turystycznych,
- prowadzenie działalności wydawniczo-informacyjnej w zakresie turystyki i krajoznawstwa.

- produkcja wyrobów, galanterii i artykułów sportowo-turystycznych ze skóry i jej substytutów,
- usługi związane ze skórzanymi i nieskórzanymi przedmiotami sportowo-turystycznymi m.in. plecakami, tornistrami, spiorami, pokrowcami i t.p.

Zezwolenie umożliwi wszystkim oddziałom Towarzystwa prowadzenie niewyodrębnionej działalności gospodarczej po uzyskaniu zgody od Zarządu Głównego PTTK. Nie oznacza to, że oddziały nie mogą prowadzić działalności w formie wyodrębnionej. W tym przypadku jednak konieczne jest dokonanie przez ZG PTTK rejestracji w Ministerstwie Finansów.

Należy wyjaśnić, że niewyodrębniona działalność gospodarcza nie wymaga takiej rejestracji, a jedynie po uzyskaniu zgody Zarządu Głównego PTTK na prowadzenie działalności gospodarczej przez oddział musi on zgłosić właściwej Izbie Skarbowej obowiązek podatkowy i uzyskać pełnomocnictwo do wykonywania czynności prawnych do wykonywania działalności gospodarczej.

Ponadto warto podkreślić, że w ramach rozszerzonego zakresu znalazły się branże szczególnie atrakcyjne pod względem programowym i ekonomicznym, n.p.:

- usługi fotograficzne,
- usługi w zakresie zapisu dźwięku i wizji, materiały filmowe.

Wykaz branż określonych w zezwoleniu może zostać uzupełniony o branże wymienione w części ogólnej, o ile oddział podejmie działalność w formie wyodrębnionej.

Przekazując poniżej pełny tekst zezwolenia Zarząd Główny PTTK zwraca uwagę na bardzo szeroki jego zakres wielokrotnie przekraczający możliwości Towarzystwa. Władze Towarzystwa liczą, że stworzenie tych warunków umożliwi oddziałom i całemu Towarzystwu uzyskanie wystarczających środków na działalność programowo-organizacyjną. W tym celu należy podjąć starania o możliwie najpełniejsze wykorzystanie potencjalnych szans.

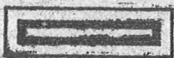
Informujemy, że pełny wykaz branż opublikowano w "Zeszytach metodycznych" Głównego Urzędu Statystycznego Nr 55, Warszawa 1985 r. Klasyfikacja gospodarki narodowej. Wyd. IV, obowiązująca od 1 stycznia 1986 r.

Jednocześnie podajemy wykaz podstawowych aktów prawnych regulujących działalność gospodarczą organizacji społecznych.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 października 1985 r. w sprawie działalności gospodarczej organizacji społecznych /Dz. U. nr 51 z 1985 r., poz. 265/

Zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 30 czerwca 1986 r. w sprawie określenia rodzajów działalności gospodarczej, które mogą być wykonywane przez organizacje społeczne bez zezwoleń /M. P. nr 20 z 1986 r., poz. 147/

Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 15 stycznia 1986 r. w sprawie rejestracji organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą /M. P. nr 3 z 1986 r., poz. 19/

MINISTER
HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

Warszawa,
1987-06-30

UFR V-017/129/87

D E C Y Z J A

Na podstawie par. 2 ust. 2 i par. 7 ust. 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 października 1985 r. w sprawie działalności gospodarczej organizacji społecznych /Dz. U. Nr 51, poz. 265/ oraz postanowień art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego /Jt. Dz. U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26 wraz z późniejszymi zmianami/, po rozpatrzeniu wniosku Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego - Stowarzyszenia Wyższej Użyteczności na

udzieleniu zezwolenia

1. Polskiemu Towarzystwu Turystyczno-Krajoznawczemu - Stowarzyszeniu Wyższej Użyteczności na działalność gospodarczą w zakresie /wg KGN/:

- 1/ 881 - prowadzenie obiektów i urządzeń turystycznych jak: domy wycieczkowe, schroniska, stacje turystyczne, kempingi, pola namiotowe, stacje wodne i żeglarskie, motele, wynajem pokoi gościnnych itp.
- 2/ 882 - organizowanie i obsługa krajowego i zagranicznego ruchu turystycznego
- 3/ 884 - organizowanie usług związanych z aktywnym wypoczynkiem
- 4/ 824 - usługi związane z organizacją obozów turystyczno-krajoznawczych dla dzieci i młodzieży
- 5/ 725 - usługi pralnicze związane z eksploatacją obiektów turystycznych
- 6/ 895 - prowadzenie wypożyczalni sprzętu sportowo-turystycznego i wypoczynkowego
- 7/ 894 - świadczenie usług porządkowych, sprzątanie pomieszczeń, czyszczenie sprzętu sportowo-turystycznego itp.
- 8/ 893 - świadczenie usług w zakresie obsługi i reklamy oraz radiofonizacji imprez sportowo-turystycznych
  - rzeczoznawstwo, sporządzanie raportów i analiz techniczno-organizacyjnych związanych z wdrażaniem rozwiązań służących rozwojowi turystyki, krajoznawstwa, ochrony przyrody iabytków kultury itp.
- 9/ 892 - usługi fotograficzne
- 10/ 758 - wykonywanie usług w zakresie planowania, zarządzania, konserwacji terenów zielonych, ochrony środowiska naturalnego i terenów o walorach turystyczno-krajoznawczych
  - wytyczanie, znakowanie i konserwacja szlaków turystycznych
- 11/ 661 - prowadzenie działalności wydawniczo-informacyjnej w zakresie turystyki i krajoznawstwa
- 12/ 611 - handel rynkowy detaliczny oraz 613 handel rynkowy hurtowy towarami i wydawnictwami, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb turystów, w tym w formie kupno-sprzedaż i komisju
- 13/ 631 - handel wewnętrzny zaopatrzeniowy dla potrzeb obsługi turystów
- 14/ 621 - prowadzenie działalności gastronomicznej oraz sprzedaż posiłków i towarów
- 15/ 511 - prowadzenie działalności transportowej w zakresie przewozu osób i ładunków taboru samochodowym w zakresie niezbędnym do obsługi ruchu turystycznego i obiektów turystycznych
- 16/ 102 - usługi remontowe związane z obsługą taboru samochodowego
- 17/ 31 - prowadzenie działalności remontowo-budowlanej oraz usług wykończeniowych i instalacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem obiektów sportowo-turystycznych i wypoczynkowych
- 18/ 32 - prowadzenie działalności w zakresie budownictwa produkcyjno-usługowego w obiektach użytkowych, ze szczególnym uwzględnieniem obiektów turystyczno-wypoczynkowych
- 19/ 067 - usługi i produkcja wyrobów metalowych powszechnego użytku, ze szczególnym uwzględnieniem sprzętu sportowego i turystycznego oraz produkcji pamiątek, emblematów i odznak dla turystów
- 20/ 078 - produkcja i usługi w zakresie urządzeń oraz maszyn przemysłu spożywczego i gastronomicznego dla potrzeb obsługi ruchu turystycznego
- 21/ 084 - usługi związane z urządzeniami dla handlu oraz obsługi ruchu turystycznego
- 22/ 091 - usługi związane z produkcją, naprawami i konserwacją do automatycznej regulacji i sterowania

- 23/ 113 - produkcja wyrobów elektrotechnicznych oraz usługi związane ze sprzętem sygnalizacyjnym dla potrzeb turystów i bazy turystyczno-wypoczynkowej
- 24/ 136 - produkcja wyrobów i sprzętu sportowo-turystycznego z tworzyw sztucznych i gumy
- 25/ 173 - produkcja elementów i obiektów drewnianych oraz świadczenie usług w zakresie stolarki budowlanej i usług meblarsko-tapicerskich, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb obiektów turystyczno-wypoczynkowych
- 26/ 177 - produkcja z drewna sprzętu sportowo-turystycznego, narzędzi i pamiątkowej galanterii drewnianej oraz wszelkie usługi związane ze sprzętem sportowo-turystycznym jak: kajaki, żaglówki, motorówki, bojery itp. oraz gier sportowych
- 27/ 218 - produkcja i usługi w zakresie wyrobów odzieżowych dla potrzeb gospodarstwa domowego i turystów
- 28/ 227 - produkcja wyrobów, galanterii i artykułów sportowo-turystycznych ze skóry i jej substytutów
- usługi związane ze skórzanymi i nie-skórzanymi przedmiotami sportowo-turystycznymi m.in. plecakami, torami, śpiworami, pokrowcami itp.
- 29/ 144 - przemysł ceramiki budowlanej
- 30/ 145 - przemysł betonów

2. Działalność gospodarcza prowadzona będzie:

- 1/ w formie wyodrębnionej przez jednostki organizacyjne działające na terenie kraju, ujęte w załączniku do zezwolenia. Jednostki mogą tworzyć oddziały, filie na terenie kraju. Zakres działania jednostek organizacyjnych PTTK obejmuje następujące gałęzie i branże:
- Okręgowe Zespoły Gospodarki Turystycznej PTTK w zakresie /wg KGN/: 881, 884, 824, 895, 895, 611, 613, 621, 631, 511, 102, 31, 32, 067, 078, 084, 173, 174,
  - Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Handlu Detalicznego PTTK w zakresie /wg KGN/: 611, 613, 631,
  - Zakłady Produkcyjne "Foto-Pam" PTTK w zakresie /wg KGN/: 892, 662, 281, 067, 113, 136, 137, 173, 177, 218, 227,
  - Biuro Turystyki Zagranicznej PTTK w zakresie /wg KGN/: 882,
  - Wydawnictwo PTTK "Kraj" w zakresie /wg KGN/: 661, 611, 613,
  - Zakłady Remontowo-Budowlane PTTK w zakresie /wg KGN/: 511, 102, 31, 32, 067, 091, 113, 173, 174, 144, 145,
- 2/ w formie niewyodrębnionej przez oddziały PTTK w zakresie /wg KGN/: 882, 881, 884, 824, 895, 894, 892, 893, 758, 661, 662, 281, 611, 613, 631, 621, 511, 102, 31, 32, 067, 091, 113, 136, 137, 227, 177, 725.
3. Działalność gospodarczą należy prowadzić na podstawie zasad zawartych w wymienionym we wstępie rozporządzeniu Rady Ministrów oraz przepisów dotyczących jednostek gospodarki uspołecznionej.
4. Działalność o której mowa w pkt 1 będzie prowadzona w oparciu o środki materiałowo-techniczne, które zapewnia organ statutowy organizacji społecznej pełniący funkcję organu założycielskiego.
5. Zezwolenie nie zwalnia z obowiązku uzyskania zezwoleń szczegółowych przewidzianych w odrębnych przepisach.
6. Zgodnie z par. 6 ust. 1 ppkt 1 rozporządzenia Towarzystwo zobowiązane jest dokonać wpisu do rejestru prowadzonego przez Ministerstwo Finansów w ciągu 30 dni od daty otrzymania zezwolenia.
7. Wymienione w załączeniu do zezwolenia jednostki organizacyjne PTTK zraszają się w Komisji Koordynacyjnej Działalności Gospodarczej Organizacji Społecznych.
8. Traci moc zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej udzielone przez Ministra Finansów z dnia 28 lipca 1981 r., /RS 5/404/5/80/31/81/.
9. Opłatę skarbową w wysokości 500 zł /pięćset złotych/ pobrano w znakach skarbowych i skasowano na oryginalne wnioski o zezwolenie.

10. Organem nadzorującym działalność gospodarczą PTTK jest Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki udzielający dotacji budżetowej.
11. Od niniejszej decyzji przysługuje prawo zwrócenia się z wnioskiem do Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług o ponowne rozpatrzenie sprawy w ciągu 14 dni od daty doręczenia decyzji.

M i n i s t e r

w/z

Marcin Nurowski

Podsekretarz Stanu

w porozumieniu:

Minister Spraw Wewnętrznych
w/z
gen. bryg. Zbigniew Budyś
Podsekretarz Stanu

Minister Finansów
w/z
dr Stanisław Chudzyński
Podsekretarz Stanu

Przewodniczący Głównego Komitetu
Kultury Fizycznej i Turystyki
w/z
Zastępca Przewodniczącego
Głównego Komitetu
Kultury Fizycznej i Turystyki
dr Władysław Kandefer

Otrzymują:

1. adresat - Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, 00-075 Warszawa, ul. Senatorska 11
2. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
3. Ministerstwo Finansów
4. Komisja Koordynacyjna Działalności Gospodarczej Organizacji Społecznych, Warszawa, ul. Nowy Świat
5. Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki Warszawa

Załącznik
do zezwolenia
Ministra Handlu
Wewnętrznego i Usług
z dnia 1987-06-30

W Y K A Z

wyodrębnionych jednostek organizacyjnych działalności gospodarczej Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego

- I. Okręgowe Zespoły Gospodarki Turystycznej PTTK
  1. Okręgowy Zespół Gospodarki Turystycznej PTTK Bydgoszcz
  2. Okręgowy Zespół Gospodarki Turystycznej PTTK Bielsko-Biała
  3. Okręgowy Zespół Gospodarki Turystycznej PTTK Chorzów
  4. Okręgowy Zespół Gospodarki Turystycznej PTTK Jelenia Góra
  5. Okręgowy Zespół Gospodarki Turystycznej PTTK Kielce
  6. Okręgowy Zespół Gospodarki Turystycznej PTTK Kraków
  7. Okręgowy Zespół Gospodarki Turystycznej PTTK Koszalin
  8. Okręgowy Zespół Gospodarki Turystycznej PTTK Lublin
  9. Okręgowy Zespół Gospodarki Turystycznej PTTK Nowy Sącz
  10. Okręgowy Zespół Gospodarki Turystycznej PTTK Olsztyn
  11. Okręgowy Zespół Gospodarki Turystycznej PTTK Opole
  12. Okręgowy Zespół Gospodarki Turystycznej PTTK Poznań
  13. Okręgowy Zespół Gospodarki Turystycznej PTTK Sanok
  14. Okręgowy Zespół Gospodarki Turystycznej PTTK Sandomierz

15. Okręgowy Zespół Gospodarki Turystycznej PTTK Szupsk
16. Okręgowy Zespół Gospodarki Turystycznej PTTK Sopot
17. Okręgowy Zespół Gospodarki Turystycznej PTTK Szczecin
18. Okręgowy Zespół Gospodarki Turystycznej PTTK Wałbrzych
19. Okręgowy Zespół Gospodarki Turystycznej PTTK Warszawa

II. Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Handlu Detalicznego PTTK Kraków

III. Zakłady Produkcyjne "Foto-Pam" PTTK

1. Zakład Produkcyjny PTTK "Foto-Pam" Augustów
2. Zakład Produkcyjny PTTK "Foto-Pam" Bytom
3. Zakład Produkcyjny PTTK "Foto-Pam" Jasło
4. Zakład Produkcyjny PTTK "Foto-Pam" Kraków
5. Zakład Produkcyjny PTTK "Foto-Pam" Miastko
6. Zakład Produkcyjny PTTK "Foto-Pam" Poznań
7. Zakład Produkcyjny PTTK "Foto-Pam" Sopot
8. Zakład Produkcyjny PTTK "Foto-Pam" Warszawa
9. Zakłady Produkcyjne PTTK "Foto-Pam" Wrocław
10. Zakład Produkcyjny PTTK "Foto-Pam" Zamość

IV. Biuro Turystyki Zagranicznej PTTK Warszawa

V. Wydawnictwo PTTK "Kraj" Warszawa

VI. Zakłady Remontowo-Budowlane PTTK

1. Zakład Remontowo-Budowlany Bielsko Biala
2. Zakład Remontowo-Budowlany Kielce
3. Zakład Remontowo-Budowlany Olsztyn
4. Zakład Remontowo-Budowlany Puławy
5. Zakład Remontowo-Budowlany Sanok
6. Zakład Remontowo-Budowlany Zakopane
7. Zakład Remontowo-Budowlany Zamość

**KIERUNKI USPRAWNIEŃ
SYSTEMU EKONOMICZNEGO PTTK**

Przedstawiamy poniżej wyjaśnienie Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w sprawie działalności gospodarczej organizacji społecznych.

Wyjaśnienie dotyczy interpretacji zapisu § 29 Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie działalności gospodarczej organizacji społecznych dotyczącego organu nadzorującego działalność gospodarczą.

Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki Warszawa, 1987-07-24

Departament Ekonomiczno-Finansowy

EF-3/395-38/87

Dot. j. działalności gospodarczej organizacji społecznych

W związku z liczną korespondencją napływającą do Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w sprawie działalności gospodarczej organizacji społecznych Departament Ekonomiczno-Finansowy uprzejmie wyjaśnia:

- I. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 października 1985 r. w przedmiotowej sprawie /Dz. U. nr 51, poz. 265/ obowiązuje od dnia 1 stycznia 1986 r. i anulowało uchwały Rady Ministrów i Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów obowiązujące do tego terminu. Rozporządzenie to ustala w rozdz. 2 § 5, że "organy statutowe organizacji społecznej pełnią funkcję organu założycielskiego", tzn. funkcje te pełnią zarządy /zarządy główne

i t.p. władze organizacji społecznej pełniące funkcję zarządu/. Rozdział 3 rozporządzenia ustala jednoznacznie kto udziela zezwoleń.

Wnioski o zezwolenie na prowadzenie działalności na terenie jednego województwa powinny być składane do Wydziału Drobnej Wytwórczości i Usług Urzędu Wojewódzkiego i wg jego wymogów. Wnioski o zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej przekraczającej obszar jednego województwa powinny być kierowane do Ministerstwa Handlu Wewnętrznego i Usług według załączonego wzoru.

W rozdz. 5 § 29 rozporządzenia wymienione są organy nadzorujące tę działalność gospodarczą i sprecyzowane ich funkcje. Stosownie do tych przepisów:

1. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki nadzoruje tylko działalność gospodarczą prowadzoną przez organizacje społeczne dotowane z budżetu centralnego /§ 29, ust. 2, pkt 1/.
2. Wydziały Drobnej Wytwórczości i Usług Urzędów Wojewódzkich nadzorują tę działalność prowadzoną na terenie danego województwa /§ 29, ust. 2, pkt 2/.
3. Pozostałą działalność nadzoruje Minister Handlu Wewnętrznego i Usług lub minister wyznaczony przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Ministra HWiU /§ 29, ust. 2, pkt 3/.

Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 15 stycznia 1986 r. w sprawie rejestru organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą /M. P. nr 3, poz. 19/ precyzuje wszystkie wymogi niezbędne do dokonania wpisu do rejestru. Wzór arkusza rejestrowego stanowiący załącznik do ww. zarządzenia przewiduje w kol. 2, lit. d wpisanie organu sprawującego nadzór zgodnie z ustaleniami § 29 wyżej omawianego rozporządzenia.

- II. Dla potrzeb obliczania podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń "organ założycielski" został określony przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych rozporządzeniem z dnia 7 lutego 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad obliczania podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń /Dz. U. nr 7, poz. 43, nr 38, poz. 189, nr 10 z 1987 r., poz. 68/. Zgodnie z § 1 pkt 11 lit. d tego rozporządzenia, organem założycielskim w stosunku do "organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą samodzielnie lub przez wyodrębnioną jednostkę organizacyjną - jest właściwy państwowy organ nadzorujący ich działalność gospodarczą", co ściśle koresponduje z § 29 omawianego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów.

Jak z powyższego wynika, funkcje organów założycielskich przypisane rozporządzeniem RM organom statutowym organizacji społecznych zostały rozporządzeniem MPPiSS - w odniesieniu do podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń - przeniesione na organy państwowe sprawujące nadzór nad organizacją społeczną.

W świetle powyższych wyjaśnień GKKPiT jest organem założycielskim tylko dla działalności gospodarczej prowadzonej przez organizacje społeczne dotowane z budżetu centralnego.

W odniesieniu do jednostek nowopowstałych lub reorganizowanych, Minister PPiSS przesłał wszystkim wojewodom pismo znak PD/75/B/B7 z dnia 28 lutego b.r. /w załączeniu/ zawierające informacje wymagane do ustalenia wielkości bazowych dla jednostek powstałych w 1986 i 1987 r.

Dyrektor Departamentu Ekonomiczno-Finansowego

/-/ mgr Stanisław Komar

PD/75/B/87

Ministrowie
Kierownicy
Urzędów Centralnych
Prezesi
Centralnych Związków
Spółdzielczych
Wojewodowie

Na podstawie § 9 i 10 rozporządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 7 lutego 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad obliczania podatku od ponadnormatywnych wykładów wynagrodzeń Dz. U. nr 7, poz. 43/ dla jednostek nowo powstałych lub reorganizowanych, wielkości produkcji netto /sprzedaży netto lub zysku/ i wynagrodzenia stanowiące podstawę obliczania kwoty wynagrodzeń wolnej od podatku w roku poprzednim lub podatku- wym ustala organ założycielski w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

W związku z powyższym uprzejmie proszę o ustalenie tych wielkości nie później niż w ciągu 3-ch miesięcy od daty powołania nowej jednostki.

Dla jednostek gospodarczych powstałych w roku poprzednim do wniosku należy dołączyć informację o jednostce według wzoru nr 1 /w załączeniu/ oraz kopię deklaracji ppw.
Natomiast dla jednostek powstałych w roku podatkowym dane według wzoru nr 2 /w załączeniu/.

Podsekretarz Stanu
/-/ podpis nieczytelny

Informujemy, że powyższe zostało przekazane /wraz ze wzorami/ pismem E/E/2475/87 do wszystkich przedsiębiorstw PTTK oraz do Zarządów Wojewódzkich PTTK z prośbą o pilne przekazanie podległym Oddziałom.

Poniżej publikujemy wytyczne Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług w sprawie zasad i trybu refundacji nakładów na modernizację i uruchomienie placówek usługowych z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej.

W Y T Y C Z N E

Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług
z dnia 20 maja 1987 roku

w sprawie zasad i trybu refundacji nakładów na modernizację i uruchomienie placówek usługowych

W związku z § 3 ust. 4 uchwały nr 10 Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1987 r. w sprawie zapewnienia warunków rozwoju usług bytowych do 1990 r. /M. P. nr 4, poz. 32/ zwanej dalej uchwałą ustala się, co następuje:

1. Środki Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej przeznaczone na modernizację i uruchomienie nowych placówek usługowych mogą być przyznawane wyłącznie na wydatki określone w § 3 ust. 2 uchwały.
2. Podstawą przyznania środków, o których mowa w pkt 1 stanowią umotywowane wnioski /wg zał. nr 1 do wytycznych/ zainteresowanych jednostek gospodarki uspołecznionej złożone do urzędu Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług za pośrednictwem terenowych organów administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego zajmującego się problematyką usług.
3. Organy, o których mowa w pkt 2 opiniują wnioski, uwzględniając zwłaszcza:
  - 1/ przewidywaną efektywność ekonomiczną modernizowanych nowo uruchamianych placówek usługowych.

- 2/ ich znaczenie dla zaspokojenia miejscowych potrzeb na usługi danego rodzaju.
- 3/ kierunkową zgodność działalności usługowej w modernizowanej /nowo uruchamianej/ placówce z założeniami miejscowego "Programu rozwoju usług i drobnej wytwórczości do 1990 roku".
4. 1. Wnioski o refundację wraz z opinią organu wymienionego w pkt 2 składa się na bieżąco do Urzędu Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług w terminie do 15 listopada każdego roku.
  2. Wnioski złożone po 15 listopada rozpatrywane są w roku następnym.
5. 1. Decyzje o przyznaniu lub odmowie przyznania środków podejmuje Minister Handlu Wewnętrznego i Usług w miesiącu następnym po upływie kwartału, w którym wniosek wpłynął do Urzędu Ministra.
  2. Wnioski, które wpłyną w IV kwartale do 15 listopada rozpatrzone zostaną w terminie 2 tygodni.
6. Przyznane środki przekazywane są na konto wnioskodawcy w terminie 30 dni od podjęcia decyzji przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług.
7. Organy wymienione w pkt 2, które opiniowały wnioski, przedłożą w terminie do 15 grudnia każdego roku informację o rozliczeniu kwot Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej przyznanych na rozwój i modernizację placówek usługowych w roku ....
8. 1. Obsługę merytoryczną refundacji poniesionych kosztów sprawuje Departament Usług, Przemysłu Drobnej i Rzemiosła.
  2. Obsługę finansowo-księgową sprawuje Departament Ekonomiczny.

Minister

/-/ podpis nieczytelny

ZYCIE GOSPODARCZE

W Targach Krajowych "Jesień 1987", które odbyły się w Poznaniu w dniach od 8 do 10 września b.r. uczestniczyły wszystkie Zakłady Produkcyjne PTTK "Foto-Pam". Stoiska targowe zlokalizowane były w odrębnym pawilonie, urządzenie ekspozycji targowych były estetyczne. Wielością nowych wzorów wyróżniały się stoiska Zakładów Produkcyjnych "Foto-Pam" Poznań, Miastko i Zamość.

Oferta targowa przedsiębiorstw PTTK opiewała na łączną sumę 1885 mln. zł, wartość zawartych umów przekroczyła wielkości wstępnie oferowane i wyniosła 2252 mln. zł. Znacznie wyższe wartości sprzedaży od planowanych osiągnęły zakłady w Miastku, Poznaniu, Warszawie, Wrocławiu i Zamościu. Głównymi kontrahentami Zakładów "Foto-Pam" były przedsiębiorstwa handlu uspołecznionego, w tym Wojewódzkie Przedsiębiorstwa Handlu Wewnętrznego /wartość zawartych umów - 879 mln. zł/, Przedsiębiorstwo "Ruch" /502 mln. zł/, jednostki handlowe PTTK /167 mln. zł/. Z powyższego wynika, że nadal jednostki PTTK w stopniu niezadawalającym współpracują z Zakładami "Foto-Pam". W celu zachęcenia do współpracy zamówienia jednostek PTTK są traktowane priorytetowo: Zakłady "Foto-Pam" udostępniają swe ekspozycje jednostkom PTTK w przeddzień otwarcia Targów - z prawem pierwszeństwa nabywania wyrobów.

Z uznaniem należy podkreślić, że Zakłady "Foto-Pam" w szerokim zakresie oferują sprzęt i ekwipunek turystyczny, w tym torby turystyczne, plecaki, chlebaki, namioty 2- i 4-osobowe, sprzęt wodny, śpiwory, odzież turystyczna i t.p. Podkreślenia wymaga fakt, że zakłady w Krakowie i Bytomiu, wdrażając do produkcji nowe artykuły z zakresu ekwipunku turystycznego, nadal kontynuują tradycyjną produkcję upominków, pamiątek i t.p.
Ekspozycja PTTK na Targach "Jesień 1987" pokazała różnorodność wyrobów produkowanych przez PTTK-owskie Zakłady i godnie reprezentowała Towarzystwo.

ZARZĄDZENIE Nr 13/87

Sekretarza Generalnego PTTK w sprawie zasad i trybu atestowania wyrobów wytwarzanych przez jednostki PTTK

§ 1

Produkcja wyrobów preferowanych wspierających działalność programową PTTK jest statutowym obowiązkiem jednostek gospodarczych PTTK.

§ 2

1. Jednostki gospodarcze PTTK mogą ubiegać się o uzyskanie atestu na swe wyroby wspierające działalność Towarzystwa.
2. Jednostki gospodarcze realizujące sprzedaż wyrobów atestowanych uprawnione są do zwolnień i ulg we wpłatach na cele statutowe w okresie, wielkościach i zakresie określonym uchwałami Prezydium ZG PTTK i niniejszym zarządzeniem.
3. Zwolnienia i ulgi stosuje się do wyrobów atestowanych zakwalifikowanych do I-go gatunku.
4. Środki finansowe uzyskane z tytułu zwolnień i ulg jednostki gospodarcze przeznaczają na finansowanie postępu technicznego i programu rozwoju produkcji preferowanej.

§ 3

1. Atesty wydaje Rada Programowa ZG PTTK d/s Produkcji i Handlu.
2. Rada działa poprzez Komisje Specjalistyczne.
3. Atesty udzielane są na wniosek jednostki gospodarczej przez:
  - a. Komisję Oceny Sprzętu i Ekwipunku Turystycznego - w odniesieniu do:
    - sprzętu i ekwipunku turystycznego,
    - elementów wyposażenia obiektów turystycznych PTTK
  - b. Komisję Oceny Artystyczno-Naukowej - w odniesieniu do:
    - pamiątek,
    - fotografii, prasoczości i t.p.

§ 4

1. Wniosek o atest składa ją jednostki gospodarcze w 2 egz. odrębnie na każdy wyrób z jednoczesnym przedłożeniem wzoru wyrobu i karty informacyjnej z wyszczególnieniem charakterystyki technicznej/artystycznej, walców użytkowych, planowanej wielkości produkcji i ceny.
2. W odniesieniu do wyrobów o dużym gabarycie do wniosku dołącza się skróconą dokumentację konstrukcyjną i inne niezbędne informacje.
3. Koszty zleconych przez komisję badań i ekspertyz związanych z nadaniem atestu ponoszą jednostki wnioskujące.
4. Za wydanie atestu pobierana jest opłata manipulacyjna w wysokości ustalonej przez Radę Programową ZG PTTK d/s Produkcji i Handlu. Kopię dowodu uiszczenia wpłaty manipulacyjnej na konto ZG PTTK w NBP IV O/Warszawa nr 1049-4529-132 jednostka zobowiązana jest załączyć do wniosku o nadanie atestu.

§ 5

1. Jednostki gospodarcze mogą ubiegać się o przedłużenie ważności atestu na swe wyroby na dalszy dwuletni okres w przypadku gdy:
  - a. wyrób aktualnie produkowany jest jakościowo doskonałszy od wzoru pierwotnego,
  - b. środki finansowe uzyskane na zwolnień i ulg we wpłatach z tytułu sprzedaży wyrobów atestowanych wykorzystywane zostały nie mniej niż w 65% na finansowanie postępu technicznego i programu rozwoju produkcji wspierającej działalność statutową Towarzystwa.

§ 6

1. Producent wyrobów, które uzyskały przedłużenie ważności atestu korzysta z ulgi w naliczeniu wpłat na cele statutowe w wysokości 50%.
2. Wysokość przewidzianych ulg i czasokres przedłużenia atestu Komisje ustalają w atestach.

§ 7

1. Komisje Rady udzielają atest na piśmie na formularzu stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia.
2. Sekretarz Komisji prowadzi rejestr atestów.
3. Producent wyrobu atestowanego uzyskuje prawo do umieszczenia na metce wyrobu nadruku "Wyrób uzyskał atest Rady Programowej ZG PTTK d/s Produkcji i Handlu".

§ 8

W przypadku odmowy nadania atestu lub przedłużenia ważności atestu Komisje zobowiązane są zobowiązać jednostkę gospodarczą na piśmie z podaniem uzasadnienia odmowy.

§ 9

1. Jednostki produkcyjne PTTK są zobowiązane przechowywać i okazywać przy kontroli przestrzegania parametrów jakościowych wzór wyrobu wraz z dokumentacją, w oparciu o którą uzyskano atest.
2. Komisje są uprawnione do wycofania atestu w przypadku, gdy wyrób na który wydano atest po jego wyprodukowaniu jakościowo jest gorszy od wzoru, w oparciu o który Komisje wydały atest.

§ 10

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1987 r. Traci moc obowiązującą pismo obojętne znak E/T/605/86 z 1986-01-21.

Sekretarz Generalny
Zdzisław Łysio

O TYM WARTO PAMIĘTAĆ

Przedstawiamy poniżej informację dotyczącą eksploatacji autokarów marki "TAM" wydaną przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.

Informacja

dotycząca prawidłowej eksploatacji silników typu TAM F6L 413 F montowanych w autokarach TAM 170 A 11 T oraz TAM 190 A 11 T wszystkich odmian

Wobec zdarzających się ostatnio przypadków poważnych uszkodzeń silników tego typu wynikających z niewłaściwej eksploatacji prosimy o przekazanie niniejszej informacji podległym jednostkom eksploatującym autokary TAM.

W silnikach typu TAM F6L 413 F tłok w momencie przechodzenia przez górny martwy punkt podchodzi bardzo blisko swoim denkiem do dna głowicy i grzybków zaworowych /na odległość 1,2 mm/. W takiej sytuacji w przypadku gdy zostaną przekroczone dopuszczalne obroty silnika, zawory nie zdążą się zamknąć przed dojściem tłoka do górnego martwego punktu. W wyniku takiego zjawiska denko tłoka uderza w grzybki zaworów, co z reguły powoduje zniszczenie tłoka, zaworów, popychaczy zaworowych, a czasami pęknięcie dźwigni zaworowych. W przypadku gdy nie nastąpiło natychmiastowe zatrzymanie silnika może dojść dodatkowo do zniszczenia panewek korbodowych i czopów korbowych wału korbowego.

Informujemy ponadto, że w takim przypadku oraz w każdym innym gdzie następuje gwałtowny przyrost obciążenia, lub nawet zablokowanie układu rozrządu, ulega ścięciu kołek sprężający koło rozrządu na wale rozrządu, z tym wałem.

Kołek ten stanowi formę zabezpieczenia przed dalszymi uszkodzeniami w przypadku nienatychmiastowego zatrzymania silnika. Dlatego też po każdym, nawet minimalnym przekroczeniu obrotów dopuszczalnych silnika, lub zaistnieniu z innych przyczyn gwałtownego obciążenia układu rozrządu, należy sprawdzić, czy w wyniku tego nie nastąpiło obciążenie lub ścięcie tego kołka albo obciążenie lub wycięcie kołka węższego do wału rozrządu.

Przekroczenie dopuszczalnej liczby obrotów powodujące wymienione wyżej skutki może nastąpić w następujących przypadkach:

- przy zjazdach z pochyłości, gdzie celem wyhamowania prędkości zostaje włączony niższy bieg przy szybkości autokaru znacznie większej niż odpowiadająca temu biegowi. Powoduje to gwałtowny wzrost obrotów silnika.
- przy rozpędzaniu autokaru do zbyt dużych prędkości na poszczególnych biegach /szczególnie niskich/ przed zmianą biegu na wyższy.
- przez pomyłkowe włączenie biegu niższego zamiast wyższego przy rozpędzaniu autokaru. Sytuacja taka może nastąpić gdy kierowca jeżdżący autokarem "IKARUS" przesiądzie się na autokar "TAM", gdzie jest inny układ biegów.
- przy zablokowaniu się regulatora obrotów w pompie wtryskowej.

W każdym z powyższych przypadków nawet chwilowe przekroczenie dopuszczalnej /2500-2600 obr./min/ ilości obrotów może doprowadzić do poważnych uszkodzeń silnika.

Ponieważ usunięcie tego rodzaju uszkodzeń jest bardzo kosztowne w samej naprawie, jak i również z powodu wycofania autokaru z eksploatacji, celem uniknięcia tych kosztów prosimy o zapoznanie kierowców z niniejszą informacją i przypomnienie, aby w trakcie jazdy autokarem "TAM" z silnikiem typu TAM F6L 413 F nie przekraczali obrotów silnika powyżej 2500-2600 obr./min.

SPRAWY ORGANIZACYJNE

W lutym b.r. Prezydium Zarządu Głównego PTTK zatwierdziło regulaminy kadry programowej Towarzystwa. Opublikowaliśmy je w "Informacjach ZG PTTK": Organizatora Turystyki - V.87, Przewodnika Turystyki Pieszkiej i Młodzieżowego Przewodnika Turystyki Pieszkiej - VI-VII.87.

Poniżej publikujemy ostatnie z tej serii regulaminy: Młodzieżowego Organizatora Turystyki PTTK i Społecznego Opiekuna Zabytków.

R E G U L A M I N

MŁODZIEŻOWEGO ORGANIZATORA TURYSTYKI PTTK

§ 1

Postanowienia ogólne

1. Młodzieżowy organizator turystyki PTTK jest członkiem kadry programowej Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.
2. Młodzieżowy organizator turystyki PTTK spełnia rolę organizatorską i wychowawczą w stosunku do młodzieży.
3. Młodzieżowy organizator turystyki PTTK czynnie realizuje zadania programowe Towarzystwa.
4. Kandydat na młodzieżowego organizatora turystyki powinien:
  - mieć ukończone 15 lat,
  - być aktywnym członkiem PTTK,
  - posiadać przynajmniej jedną odznakę turystyki kwalifikowanej minimum w stopniu brązowym lub Młodzieżową Odznakę Krajoznawczą.

§ 2

Prawa i obowiązki młodzieżowego organizatora turystyki PTTK

1. Młodzieżowy organizator turystyki ma prawo:
  - a. organizowania pod opieką nauczyciela lub wychowawcy wycieczek dla młodzieży oraz innych form działalności turystyczno-krajoznawczej;
  - b. pełnienia funkcji asystenckich przy kierowniku grupy na wycieczkach przedmiotowych, turystyki kwalifikowanej oraz innych imprezach turystyczno-krajoznawczych,
  - c. potwierdzenia przesłania tras i spełnienia wymagań potrzebnych do uzyskania Młodzieżowej Odznaki Turystycznej.

- d. noszenia odznaki i posługiwanie się legitymacją młodzieżowego organizatora turystyki,
  - e. do przywilejów zgodnie z "Kartą praw i obowiązków członka PTTK",
  - f. pierwszeństwa w przyjęciu na kursy organizowane przez PTTK na uprawnienia młodzieżowych przewodników turystyki kwalifikowanej.
2. Młodzieżowy organizator turystyki PTTK ma obowiązki:
    - a. upowszechniania wiedzy o turystyce i swoim regionie przez inicjowanie i organizowanie imprez, wystaw, odczytów krajoznawczych i t.p.;
    - b. systematycznego uczestniczenia w imprezach turystycznych macierzystego ognia,
    - c. brania czynnego udziału w życiu organizacyjnym macierzystego oddziału PTTK,
    - d. upowszechniania zasad kultury turystycznej i bezpieczeństwa na imprezach turystycznych młodzieży.

§ 3

Postanowienia organizacyjne i zasady weryfikacji

1. Uprawnienia młodzieżowego organizatora turystyki PTTK nabywa kandydat po ukończeniu szkolenia według ramowego programu oraz pozytywnym zaliczeniu egzaminów.
2. Wniosek o skierowanie kandydata na kurs młodzieżowych organizatorów turystyki PTTK przedkłada zarząd koła, klubu PTTK do organizatora kursu.
3. Organizatorem kursu młodzieżowego organizatora turystyki jest Oddział PTTK.
4. Decyzję o przyjęciu na kurs podejmuje organizator.
5. W kursie powinno uczestniczyć 15 - 40 osób.
6. Kurs może być organizowany:
  - a. w czasie 14-dniowego obozu wędrownego w okresie wakacji letnich,
  - b. w czasie zimowiska,
  - c. w miejscu zamieszkania.Kursy w formach a i b są organizowane pod warunkiem dopełnienia wymagań regulaminowych.
7. Zadrę wykładowców na kursie oraz komisję egzaminacyjną zatwierdza Zarząd Wojewódzki PTTK spośród osób powołanych zgodnie z "Regulaminem wykładowców PTTK" /zał. nr 3 do uchwały ZG PTTK w sprawie "Systemu kształcenia w PTTK"/.
8. Zarząd Oddziału PTTK nadaje uprawnienia i prowadzi rejestr młodzieżowych organizatorów turystyki PTTK.
9. Zarząd Oddziału PTTK dokonuje corocznej oceny aktywności i przedkłada ważność legitymacji.
10. Młodzieżowy organizator turystyki PTTK traci uprawnienia jeśli nie wypełnia swoich obowiązków członka kadry PTTK.
11. Pozbawienia uprawnień dokonuje Zarząd Oddziału PTTK.
12. Aktywni młodzieżowi organizatorzy turystyki PTTK po ukończeniu szkoły ponadpodstawowej i uzyskaniu pełnoletności mogą otrzymać uprawnienia organizatora turystyki PTTK po uzupełnieniu wiedzy i umiejętności z zakresu programu szkolenia ogólnego i pozytywnym zaliczeniu egzaminu.
13. Uprawnienia młodzieżowego organizatora turystyki nie są tożsame z uprawnieniami organizatora turystyki PTTK, szczególnie w zakresie odpowiedzialności cywilnej i zakresu działania.
14. W celu stałego doskonalenia wiedzy i umiejętności krajoznawczo-turystycznych młodzieżowych organizatorów turystyki PTTK przy oddziałach PTTK powinny działać kluby młodzieżowych organizatorów turystyki PTTK.
15. Kluby te obok funkcji związanych z doskonaleniem kadry, powinny spełniać rolę inspiratorską w zakresie aktywizacji i działalności młodzieżowych organizatorów turystyki PTTK.

Postanowienia końcowe

1. Interpretacja niniejszego regulaminu należy do Prezydium Zarządu Głównego PTTK po zasięgnięciu opinii Zespołu d/s szkolenia i Rady Programowej d/s młodzieży szkolnej ZG PTTK.
2. Niniejszy regulamin wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia przez Prezydium ZG PTTK.
3. Jednocześnie traci moc regulamin młodzieżowych organizatorów turystyki PTTK z dnia 27 listopada 1976 r.

Prezydium ZG PTTK

Rozdział I

Zasady ogólne

1. Społeczny opiekun zabytków jest kadram programową Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.
2. Celem działania społecznego opiekuna zabytków jest opieka nad powierzonym jego pieczy zabytkiem kultury oraz pomoc w tym zakresie państwowej służbie konserwatorskiej.
3. Społeczny opiekun zabytków powinien:
  - a. dokładać wszelkich starań, aby powierzony mu zabytek uchronić od niszczącej działalności szkodliwych sił naturalnych jak i człowieka,
  - b. popularyzować w środowisku nie tylko powierzony mu obiekt, ale i ideę opieki nad zabytkami w ogóle,
  - c. w miarę możliwości podjąć się roli wprowadzającego po obiekcie powierzonym jego opiece,
  - d. rozszerzyć zasięg społecznej opieki nad zabytkami i starać się, aby każdy zabytek w jego środowisku posiadał swego społecznego opiekuna.
4. Działalność społecznego opiekuna zabytków ma charakter społeczny, a jej podstawą są: Ustawa o ochronie dóbr kultury i o muzeach z dnia 15 lutego 1962 r. /Dziennik Ustaw nr 10, poz. 48/ oraz Zarządzenie Ministra Kultury i Sztuki z dnia 26 stycznia 1963 r. w sprawie społecznej opieki nad zabytkami /Monitor Polski nr 17, poz. 97/. W sprawach organizacyjnych obowiązują regulaminy PTTK dotyczące społecznej opieki nad zabytkami.

Rozdział II

Warunki uzyskania uprawnień społecznego opiekuna zabytków

5. Opiekunem może zostać osoba, która:
  1. jest aktywnym turystą, interesuje się społeczną opieką nad zabytkami,
  2. wyraża chęć pracy społecznej,
  3. skończyła 18 rok życia,
  4. nie ma wyroku dla społecznych opiekunów zabytków.
6. W przypadkach szczególnych można powołać społecznego opiekuna zabytków.
  1. Opiekunem zbiorowym może być każdy zorganizowany zespół osób zrzeszonych w instytucji posiadającej osobowość prawną lub reprezentujących pod opieką takiej instytucji /n.p. młodzież szkolna, harcerska i t.p./.
  2. Opiekunem zbiorowego reprezentuje osoba, która spełnia określone powyżej warunki. Jeśli w skład zespołu wchodzi młodzież szkolna - reprezentantem jest nauczyciel lub osoba sprawująca zrealizację szkoły młodzieżowej danej grupy młodzieży.
  3. Opiekuna powołuje Komisja Opieki nad Zabytkami Zarządu Wojewódzkiego PTTK po zapoznaniu z wynikiem głoszenia sprawozdania. Następnie Komisja, w porozumieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków, przydziela obiekt, nad którym opiekun ma sprawować pieczę.
  2. Opiekun otrzymuje legitymację wystawioną przez właściwe organy PTTK i potwierdzoną przez właściwego konserwatora zabytków; wraz z legitymacją opiekun otrzymuje specjalny znaczek do noszenia na widocznym miejscu.
  3. W przypadkach opiekunów zbiorowych legitymację otrzymuje reprezentant instytucji sprawującej opiekę zbiorową. Członkowie zespołu uprawnieni są do noszenia specjalnej oznaki organizacyjnej oraz mogą otrzymać zaświadczenie o przynależności do zespołu.
  4. O powołaniu opiekuna powiadomiane są: właściwy organ administracji terenowej oraz Zarząd Muzeów i Ochrony Zabytków w Ministerstwie Kultury i Sztuki.
  3. Ewidencję opiekunów prowadzą Komisje Opieki nad Zabytkami Zarządów Wojewódzkich PTTK.

Rozdział III

Zadania opiekuna

10. Do zadań opiekuna należy:

1. kierowanie się ustaleniami obowiązujących dokumentów prawnych w zakresie opieki nad obiektem,
2. występowanie, za pośrednictwem komisji opieki nad zabytkami, do miejscowych władz administracji państwowej z inicjatywą w zakresie:
  - aktywizacji zabytku nieużytkowego dla celów społecznych,
  - remontu i właściwego utrzymania zabytku użytkowanego,
  - zmiany użytkownika, jeżeli dotychczasowy użytkownik w sposób rażąco zaniedbuje zabytek i powoduje zagrożenie jego stanu i wyglądu.
3. inicjowanie czynów społecznych zmierzających do poprawienia stanu zabytku, do uporządkowania jego otoczenia i t.p.. Podejmowanie prac porządkowych i zabezpieczających powinno być uzgodnione z właściwym konserwatorem zabytków.
4. gromadzenie wszelkich wiadomości historycznych i literackich /n.p. podań, legend, rysunków, tycin, fotografii, pomiarów, które odnoszą się do powierzzonego obiektu.
5. informowanie właściwej komisji opieki nad zabytkami o wszelkich odkryciach i znaleziskach /archeologicznych/ dokonywanych w najbliższej okolicy, nawet jeśli nie związane są one z obiektem znajdującym się pod jego opieką.
6. udział w sekcjach, zjazdach, konferencjach, kursach szkoleniowych organizowanych przez właściwe komisje opieki nad zabytkami oraz nadsyłanie raz do roku komisji opieki nad zabytkami zarządu wojewódzkiego PTTK sprawozdania o stanie zabytku powierzzonego jego opiece i ewentualnie o zaszytych w nim zmianach.
11. Opiekun, jeśli nie ma specjalnych do tego pełnomocnictw od wojewódzkiego konserwatora zabytków, nie jest upoważniony do samodzielnego wydawania jakiegokolwiek zarządzeń i nakazów.

Rozdział IV

Zasady weryfikacji opiekunów

12. Opiekunowie powoływani są na czas nieokreślony; ważność legitymacji powinna być przez wystawcę corocznie potwierdzana po złożeniu sprawozdania z działalności.
13. Decyzję pozbawienia uprawnień opiekuna lub reprezentanta zespołu opiekunów podejmuje Komisja Opieki nad Zabytkami Zarządu Wojewódzkiego PTTK w przypadkach:
  - nieprzeobrażenia niniejszego regulaminu,
  - postępowania nie liczącego z godnością dobrego obywatela,
  - wykluczenia z grona członków PTTK decyzją Zarządu Wojewódzkiego,
  - braku aktywności.
14. Interpretacje niniejszego regulaminu należy do Prezydium Zarządu Głównego PTTK.

Prezydium ZG PTTK

W dniach 1 - 8 września br. w Puławie było się kolejno spotkanie Kręgu Seniorów Honorowych naszego Towarzystwa. Z aktualnymi problemami i działaniami Towarzystwa zapoznali zebranych Kol. Andrzej Przesz ZG PTTK. Zebrani członkowie Kręgu przyjęli organizację i działalność Kręgu Seniorów oraz omówili sprawy dotyczące między innymi potrzeby silniejszego związania członków z jego działalnością, przywrócenia w proporcji między działalnością a programem Zarządu w PTTK - archiwizowania akt - w tym celu gromadzenia i przechowywania w warsztatach zbiorów.

NUMER ZAMKNIĘTO 1987-09-30

